

سند همکاری ایران و چین، راهبردی است نه اجرایی

حسینی گفت: این سند، سند اجرایی نیست بلکه راهبردی است و اگر قرار به اجرای آن باشد باید تبدیل به قراردادهای و پیمان‌هایی شود که در آن زمان می‌بایست به تصویب مجلس برسد؛ حال اگر این فرآیند طی شود، طبعاً بخشی از توسعه اقتصاد کشورها، در گروی مناسبات بین‌المللی آنهاست.

به گزارش سایت خبری پرسون، سید شمس‌الدین حسینی نماینده مردم رامسر و تنکابن در مجلس شورای اسلام درباره نقش سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین در توسعه اقتصاد خرد و کلان کشور، با بیان اینکه باید نگاه آینده‌پژوهانه به اقتصاد جهان داشته باشیم، اظهار داشت: اگر روند طی شده در اقتصاد دنیا و آینده‌ای که می‌توان برای آن پیش‌بینی می‌شود را نگاه کنیم، به این نتیجه می‌رسیم که چه در اقتصاد امروز و چه در اقتصاد فردا، بزرگ‌ترین اقتصاد جهان، قطعاً اقتصاد چین خواهد بود. لذا داشتن یک رابطه راهبردی با اقتصاد بزرگ دنیا، یکی از ضرورت‌هاست.

وی ادامه داد: از سوی دیگر نباید اینگونه تلقی کرد که اگر چین، بزرگ‌ترین اقتصاد دنیا خواهد بود، به این معنی است که ما باید مناسبات اقتصادی خود را منحصر یا متکی به چین کنیم، چون تجربه جهانی نشان می‌دهد که اگر مناسبات اقتصادی و بین‌المللی ما یک‌سویه باشد، حتماً دچار مضایق و محدودیت‌هایی خواهیم شد.

نماینده مردم رامسر و تنکابن در مجلس شورای اسلامی افزود: اتفاقی که طی سالیان گذشته و مشخصاً در دولت‌های یازدهم و دوازدهم رخ داد این بود که به طور کلی سیاست توسعه مناسبات با شرق، تحت تأثیر مذاکرات با کشورهای اروپایی و حتی آمریکا، مورد کم توجهی یا به نوعی بی توجهی قرار گرفت و حتی با گوشه و کنایه‌ها و بی اعتنائی‌ها، منجر به تحدید روابط موجود هم شدند.

عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس یادآور شد: از روزی که دولت یازدهم کار خود را شروع کرد، به جای اینکه در امتداد توسعه روابط با شرق، توسعه رابطه با غرب را با حفظ ۳ اصل عزت، حکمت و مصلحت دنبال کند، به ارائه نوعی تصویر غیر واقعی و دست نیافتنی با مناسبات را شروع کرد و در عین حال روابط موجود با کشورهای حوزه شرق و حتی حوزه‌هایی مانند آمریکای لاتین و همسایگان را مخدوش کرد.

تمرکز زیاد بر غرب، عامل «شکندگی» برجام بود

وی تصریح کرد: رفته رفته به سمتی حرکت کردیم، که توسعه روابطمان با غرب را گره زدیم و ملاحظه کردیم که بزرگ‌ترین نتیجه آن، حتی با وجود آنکه کشورهای شرق هم در آن حضور داشتند، به برجام منتهی شد که توافق بسیار شکننده‌ای بود. در شکندگی آن همین بس که با خروج آمریکا از برجام، مختصر نتایج آن هم به سرعت از دست رفت و حالا چون مناسبات با مشرق و نیز حوزه شرق و کشورهای همسایه و آمریکای لاتین محدود شده بود، آسیب پذیری ما بیشتر شد.

۱۰ برابر شدن نرخ ارز، نتیجه برجام بود

حسینی بیان داشت: ملاحظه کردیم که نرخ ارز این بار تا ۱۰ برابر افزایش یافت؛ به این معنی که اگر در پی تحریم‌های قبلی، نرخ ارز از هزار تومان تا ۳ هزار تومان رسید، این بار از ۳ هزار تومان تا ۳۰ هزار تومان افزایش پیدا کرد و ما بسیاری از پیامدهای سنگین را به همین دلیل تجربه کردیم.

وی تأکید کرد: همه این نتایج نشان می‌دهد که ما باید همه سو نگر در روابط خارجی خود داشته باشیم؛ از این منظر، احیای روابط با کشورها و اقتصادهای بزرگی مانند چین، یک تصمیم و یک راه راهبردی است و از این منظر مثبت برآورد می‌شود؛ البته نباید این نوع روابط به چینی‌ها منحصر شود و باید تلاش‌های خودمان برای توسعه مناسبات با آن دسته از کشورهای اروپایی که استقلال رأی بیشتری دارند و تعادل و توازن در مناسبات را حفظ می‌کنند، هم دنبال کنیم.

محتوای سند همکاری ایران و چین خوب بود

وزیر اقتصاد دولت‌های نهم و دهم در خصوص چارچوب سند همکاری ۲۵ ساله ایران و چین نیز اظهار داشت: ما یک فرآیند داریم و یک محتوا؛ من محتوای سند را در آن اندازه‌ای که سند آن در دسترس نمایندگان مجلس قرار گرفته، مطالعه کرده‌ام، آن را خوب ارزیابی می‌کنم؛ ولی در خصوص فرآیند اجرای آن معتقدم که باید بازنگری شود؛ چرا نمایندگان مجلس شورای اسلامی متن اصلی این سند همکاری را دریافت نکرده‌اند؟ ممکن است در سطح محدودی، تعدادی از نمایندگان مجلس، متن اصلی را دیده باشند یا حتی گزارشی را هم معاونت حقوقی و قوانین مجلس تهیه کرده و در اختیار نمایندگان گذاشته باشد، اما همه اینها کار کارشناسی است.

چرا مفاد سند همکاری ایران و چین به اطلاع نمایندگان مجلس نرسید؟

حسینی گفت: مجلس باید کار حاکمیتی خود را انجام دهد؛ در چارچوب حکمرانی ایران، مجلس در رأس امور است؛ از همین رو مطابق اصول ۷۷ و ۱۲۵

قانون اساسی، مقاوله نامه‌ها، عهدنامه‌ها، پیمان‌ها وhellip بین‌المللی، نه تنها با اطلاع بلکه با تصویب مجلس باید همراه باشد؛ اما اجرای این اصول قانون اساسی در حال حاضر رخ نداده است و به نظر من بایستی در این موضوع، حق را باید به مردم داد که طرح مباحثی از سوی دولت از قبیل «سری بودن» یا «انتشار مفاد این سند همکاری، باید طی ملاحظات امنیتی باشد» را نپذیرند.

عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس افزود: رسانه‌ها و صداوسیما نیز در خصوص این موضوع کاملاً منفعل عمل کردند یعنی وقتی که رسانه‌های غربی یا وابسته به غرب، این سند همکاری را زیر سوال بردند و از آن تصویر منفی درست کردند، رسانه ملی و رسانه‌های داخلی ما سعی کردند این تصویر را بازسازی کنند؛ این در حالی است که در مناسبات بین‌المللی ما اعم از اقتصادی و سیاسی، محتوا به تنهایی مهم نیست، بلکه فرآیند هم مهم است. لذا این نقطه ضعف باید اصلاح شده و هر تلاشی که انجام می‌شود باید مطابق قانون اساسی با تصویب مجلس باشد.

سند همکاری ایران و چین، راهبردی است نه اجرایی

وی درباره تأثیرگذاری امضای سند همکاری بلند مدت ایران و چین تا چه حد می‌تواند در معیشت مردم نیز اظهار کرد: این سند، سند اجرایی نیست بلکه راهبردی است و اگر قرار به اجرای آن باشد باید تبدیل به قراردادهای پیمان‌هایی شود که در آن زمان می‌بایست به تصویب مجلس برسند؛ حال اگر این فرآیند طی شود، طبعاً بخشی از توسعه اقتصاد کشورها، در گروی مناسبات بین‌المللی آنهاست. اینکه رهبر انقلاب نرمش قهرمانانه را مطرح کردند یا اینکه ما سراغ برجام رفتیم، به این دلیل بود که اگر ما یک سری محدودیت‌ها و نظارت‌های بین‌المللی را می‌پذیریم، اما در مقابل برای توسعه مناسبات اقتصادی کشورها یا جذب سرمایه‌های خارجی برای رونق تولید ملی، از این روابط استقبال می‌کنیم.

نقش اجرای مفاد سند همکاری ایران و چین در بهبود معیشت عمومی

نماینده مجلس یازدهم تصریح کرد: اگر مناسبات اقتصادی‌مان با دیگر کشورها افزایش یابد، درآمدهای کشور بیشتر می‌شود در نتیجه قدرت خرید بهبود می‌یابد که نتیجه آن بهبود معیشت مردم است. اگر با توسعه مناسبات بین‌المللی، بتوانیم صادرات محصولات تولید داخل را توسعه دهیم، این چرخه از مسیر افزایش تقاضا در بازارهای بین‌المللی به بهبود زندگی مردم منجر خواهد شد. به همین دلیل بحثی در اقتصاد بین‌الملل وجود دارد این است که اگر تجارت خارجی، موتور رشد نباشد، حداقل این است که روغن موتور رشد اقتصادی است.

باید زمان بر بودن اجرایی شدن سند همکاری ایران و چین را بهینه کنیم

وی در پاسخ به این پرسش که آیا تبدیل سند همکاری بلند مدت ایران و چین به قراردادهای تجاری، زمان بر است یا خیر؟ یادآور شد: باید از نظر من ابتدا یک موافقت اصولی از مجلس اخذ شده و سپس به دنبال اخذ این موافقت اصولی، حسب مورد برخی از آنها در قالب شرایط و ضوابط موجود که فراهم است، به قرارداد منجر شود.

حسینی ادامه داد: مثلاً اگر بخواهیم توسعه روابط بانکی با چین یا هر کشور دیگری داشته باشیم، قوانین و دستورالعمل‌های مربوطه را داریم؛ ما چندین کمیسیون مشترک اقتصادی با چین برگزار کرده‌ایم؛ من شخصاً زمانی که وزیر اقتصاد بودم، ریاست کمیسیون مشترک اقتصادی ایران و چین را هم بر عهده داشتم و کمیسیون مذکور را نه به صورت محرمانه، بلکه کاملاً شفاف و روشن در پکن و با حضور وزیر بازرگانی وقت چین برگزار کردم.

وی خاطرنشان کرد: بنابراین برخی از موارد مذکور در سند همکاری ایران و چین با ظرفیت قوانین موجود قابل انجام است اما اگر قرار باشد قراردادهای جدیدی امضا شده تعهداتی بپذیریم و متقابلاً مزایای جدیدی هم از چینی‌ها دریافت شود، حسب مورد نیاز به تدوین موافقت نامه و قرارداد بین‌المللی دارد که در این صورت مطابق قانون اساسی، باید به تصویب مجلس برسد.

عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس ادامه داد: چابکی حکمرانی‌های دو کشور طبق موارد مذکور، در بهینه بودن استفاده از زمان برای طی این مراحل، مؤثر است.

منبع:مهر